

H O T Ă R Ă R E A nr. 3-80/2026

**cu privire la examinarea contestației formulate de către avocata Ludmila Spînu
în interesele cet. XXXXXX XXXXXX împotriva deciziei Inspecției procurorilor
privind încetarea procedurii disciplinare din 26.02.2026**

10 iunie 2026

municipiul

Chișinău

Colegiul de disciplină și etică de pe lângă Consiliul Superior al Procurorilor, având în componența sa în calitate de:

- *președinte – pe Alexandru Lozan;*
- *membri – pe Eugenia Zubco, Constantin Șușu, Viorel Beiu, Mihaela Pascal și*

Vitalie Sîli, examinând în ședință publică contestația avocatei Ludmila Spînu, în interesele lui XXXXXX XXXXXX, în procedura disciplinară nr.xxxx/25, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 26.02.2026 privind încetarea procedurii disciplinare în privința procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu,-

CONSTATĂ:

Chestiuni de procedură

În data de 01.07.2025, XXXXXX XXXXXX a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor despre pretinse încălcări de procedură, din partea procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu, într-o cauză de corupere.

În temeiul prevederilor art.45 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea lui XXXXXX XXXXXX a fost transmisă Inspecției procurorilor, iar verificarea faptelor invocate în sesizare a fost reținută de inspectorul-șef interimar Igor Eșanu.

În data de 31.07.2025, inspectorul-șef interimar a dispus încetarea procedurii disciplinare, pe motivul lipsei temeiului de tragere la răspundere disciplinară a procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu.

Decizia privind încetarea procedurii disciplinare a fost contestată de către XXXXXX XXXXXX la Colegiul de disciplină și etică în data de 08.08.2025.

Prin hotărârea din 12.12.2025, Colegiului de disciplină și etică a decis anularea deciziei Inspecției procurorilor din 31.07.2025, restituirea procedurii pentru efectuarea verificării disciplinare suplimentare pe aspectul neaplicării confiscării speciale/extinse în cauza XXXXXX XXXXXX, în rest decizia a fost menținută fără modificări.

Verificarea suplimentară a fost dispusă inspectorul Inspecției procurorilor, Tudor Gratii. După efectuarea verificărilor suplimentare, în data de 26.02.2026, inspectorul a dispus repetat încetarea procedurii disciplinare, pe același motiv.

Decizia de încetare a procedurii disciplinare, a fost contestată la data de 05.03.2026 de către avocata Ludmila Spînu, care a acționat în interesele lui XXXXXX XXXXXX. În data de 25.03.2026, avocata a suplimentat contestația inițială cu copii de pe acte de urmărire penală, care, la părerea sa, fac dovada încălcării obligațiilor funcționale de către procuror.

Potrivit normei de la art.49 alin. (4) din Legea nr.3/2016, decizia Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare poate fi contestată de către autorul

sesizării în termen de 10 zile lucrătoare de la data recepționării deciziei, la Colegiul de disciplină și etică. Astfel, contestația împotriva deciziei Inspecției procurorilor a fost depusă în interiorul termenului de exercitare a căii de atac.

Procedura de citare a părților a fost respectată, procurorul Stanislav Odajiu nu s-a prezentat la ședința Colegiului de disciplină și etică, dar prin referința scrisă a solicitat examinarea în lipsă a contestației.

Situația părților care refuză în mod implicit să-și exercite dreptul de a fi prezent la examinarea procedurii disciplinare își găsește reglementare în art.50 alin.(3) al Legii cu privire la Procuratură și pct. 82 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului. Avocata Ludmila Spînu și inspectorul din cadrul Inspecției procurorilor Tudor Gratii s-au prezentat la ședința Colegiului.

În temeiul prevederilor prenotate, Colegiul de disciplină și etică a decis examinarea cauzei disciplinare în lipsa procurorului vizat, considerând că participarea este un drept pe care a refuzat să-l exercite.

Circumstanțele de fapt

În data de 20.03.2022, organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție a pornit cauza penală nr.XXXXXXXXXX, în temeiul art.324 alin.(1) Cod penal. La această cauză penală au fost conexe mai multe cauze despre corupție.

Prin ordonanța Procurorului General interimar din 26.03.2024, cauza penală nr.XXXXXXXXXX a fost retrasă din gestiunea organul de urmărire penală al Centrului Național Anticorupție și transmisă Procuraturii Anticorupție, pentru exercitarea urmăririi penale în continuare.

În data de 08.10.2024, procurorul Stanislav Odajiu a dispus disjungerea cauzei în privința lui Xxxxxx Xxxxxx. Apărarea acestuia a inițiat procedura de semnare a acordului de recunoaștere a vinovăției și cauza s-a expedit spre examinare Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani pentru examinare în condițiile acordului semnat.

Prin sentința din 27.01.2025, Xxxxxx Xxxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.324 alin.(1), art.30, art.324 alin.(1) și art.30, art.324 alin.(1) Cod penal, inclusiv pe capătul de acuzare privind primirea mijloacelor bănești de la Xxxxxx Xxxxxx. Pedepsa definitivă stabilită a fost de 4(patru) ani și 6(șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu amendă în mărime de 11500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, inclusiv funcții în cadrul întreprinderilor de stat sau municipale, pe un termen de 10 ani.

Odată cu condamnarea, instanța de judecată, a dispus ca mijloacele bănești depistate și ridicate la 01.06.2022, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul lui Xxxxxx Xxxxxx, și anume: 41 800 lei, 7 500 lei românești, 3 260 Euro, 260 (două sute) dolari americani s-au trecut în folosul statutului.

În același timp, instanța a menținut sechestrul asupra mijloacelor financiare a lui Xxxxxx Xxxxxx în mărime de 1 000 000 lei, în scopul garantării executării pedepsei cu amendă aplicate prin sentință, în cuantum de 11 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 575 000 (cinci sute cincizeci șaptezeci și cinci) mii lei.

La judecarea cauzei în condițiile acordului de recunoaștere a vinovăției a participat ca acuzator de stat Stanislav Odajiu.

În data de 27.03.2025, din cauza penală nr.XXXXXXXXXX a fost disjunctă în procedură separată cauza nr.XXXXXXXXXX în privința lui Xxxxxx Xxxxxx și în data

de 07.04.2025, a fost expediată spre examinare în fond Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani.

La momentul examinării procedurii disciplinare, cauza penală este pe rolul instanței de judecată, inculpatul XXXXXX XXXXXX este acuzat de faptul că, urmărind scopul determinării lui XXXXXX XXXXXX de a îndeplini acțiuni de acceptare a ofertelor propuse de la un agent economic, a promis și a dat, personal, persoanei publice bunuri sub formă de mijloace bănești, care nu i se cuvin.

Circumstanțele reflectate în sesizarea cu privire la fapta ce poate constitui abatere disciplinară

În data de 01.07.2025, XXXXXX XXXXXX a înaintat sesizarea despre pretinse abateri disciplinare din partea procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu. Autorul sesizării critică calificarea greșită a acțiunilor lui XXXXXX XXXXXX și neexecutarea de către procuror a obligațiilor legale de aplicare a confiscării speciale/extinse a bunurilor ilicite ale acestuia.

Autorul sesizării XXXXXX XXXXXX susține că procurorul de caz a dat încadrarea juridico-penală incorectă acțiunilor lui XXXXXX XXXXXX. La părerea sa, XXXXXX XXXXXX a manifestat inițiativă sistematică de extorcare a banilor de la agenții economici, iar procurorul a distorsionat realitatea și nu a ținut cont de probatoriului, care demonstra prezența agravantei „*extorcare*” în acțiunile condamnatului.

La părerea sa, aprecierea juridico-penală greșită a acțiunilor lui XXXXXX XXXXXX are implicații majore asupra drepturilor sale și contravine mai multor norme. În primul rând, art.113 din Codul penal prevede că *se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.*

De cealaltă parte, potrivit art.94 alin.(1) pct.8) Cod de procedură penală, sunt excluse probele dacă au fost obținute *cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală sau ofițerul de investigații a dispozițiilor prezentului cod.* Dispoziția de la alin.(2) al normei precitate, indică expres că, *constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului.*

XXXXXX XXXXXX susține că calificarea greșită a acțiunilor condamnatului XXXXXX XXXXXX, constituie încălcare esențială a dispozițiilor Codului penal și celui de procedură penală, fapt care i-a afectat drepturile lui în calitate de victimă a acțiunilor de estorcare și, pe cale de consecință, influențează veridicitatea prezentării faptelor în dosar.

Se mai menționează că încălcarea admisă de procuror, a avut impact direct asupra caracterului echitabil al procesului în partea ce-l vizează și s-a soldat cu acuzarea lui de comiterea unei infracțiuni, pe când, situația de fapt impunea scoaterea lui de sub urmărirea penală, în temeiul normei penală care stabilește că *persoana care a promis, a oferit sau a dat bunuri ori servicii enumerate la art. 324 este liberată de răspundere penală dacă acestea i-au fost extorcate sau dacă persoana s-a autodenunțat neștiind că organele de urmărire penală sunt la curent cu infracțiunea pe care a săvârșit-o.*

Din punctul de vedere a lui XXXXXX XXXXXX, probatoriul administrat în cauza penală demonstrează că XXXXXX XXXXXX avea ca mod de operare acțiuni sistematice de extorcare a sumelor de bani de la agenții economici.

Autorul sesizării a invocat practica Curții Supreme de Justiție în dosarul nr.Xra-XXX/23, unde instanța de recurs într-o cauză de corupție a făcut clarificări cu referire la condițiile necesare pentru a se reține calificativul „*extorcare*”, iar între cauza sa și acel dosar există similitudine.

În partea a doua a sesizării disciplinare, se pretinde nerespectarea de către procuror a obligației de a urmări și a solicita confiscarea specială/extinsă a bunurilor ilicite ale lui XXXXXX XXXXXX. XXXXXX XXXXXX menționează că infracțiunea de corupere pasivă, pentru care a fost condamnat XXXXXX XXXXXX, este una dintre faptele pentru care se aplică confiscarea extinsă, dacă acesta este de natură să genereze un beneficiu economic.

Condițiile pentru aplicarea confiscării extinse, potrivit art.106¹ alin.(2) Cod penal, sunt existența unei diferențe semnificative între bunurile dobândite și veniturile licite, precum și convingerea că bunurile provin din activități infracționale. Sesizarea Serviciului de Informații și Securitate și raportul de analiză operațională al Centrului Național Anticorupție, conțin date obiective că averea deținută de XXXXXX XXXXXX este cu mult mai mare decât veniturile legale.

Cu toate că o anumită sumă de bani a fost sechestrată la faza urmăririi penale, starea de fapt indicată, la părerea autorului sesizării, nu exonera procurorul de obligația de a verifica și solicita confiscarea extinsă a altor bunuri dobândite ilicit, ori, confiscarea specială vizează bunurile direct legate de infracțiune, în timp ce confiscarea extinsă vizează întregul patrimoniu ilicit. Omisiunea procurorului, de a efectua acțiuni îndreptate pentru executarea obligațiilor ce decurg din dispoziția legală de la art.106¹ alin.(1) Cod penal, reprezintă o încălcare gravă a obligațiilor de serviciu și întrunește elementele abaterilor prevăzute de art.38 lit. a) și lit. e¹) din Legea nr.3/2016.

Se mai susține că prin calificarea greșită a infracțiunii și neaplicarea dispozițiilor art.106¹ alin.(1) și alin.(2) Cod penal, procurorul Stanislav Odajiu a urmărit protejarea lui XXXXXX XXXXXX. Aceste acțiuni, la părerea lui XXXXXX XXXXXX, i-au afectat caracterul echitabil al procesului penal în care este urmărit și au provocat statului prejudicii în proporții deosebit de mari.

Circumstanțe stabilite în cadrul verificării sesizării disciplinare de către Inspekția procurorilor

În prima etapă a verificării disciplinare, inspectorul a subliniat că din perspectiva cadrului legal care guvernează desfășurarea urmăririi penale, nu a identificat norme ale legislației procesual-penale pretins a fi încălcate de procuror în raport cu calificarea acțiunilor făptuitorilor și punerea acestora sub învinuire, or, în conformitate prevederilor art.27 alin.(1) din Codul de procedură penală „*Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate*”.

Inspectorul a făcut trimitere la jurisprudența Colegiului de disciplină și etică, potrivit căreia angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor este supusă cerinței îndeplinirii *cumulative* a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

Tot aici, s-a menționat cazuistica Consiliului Superior al Procurorilor, potrivit căreia, pot atrage răspunderea disciplinară numai acele acțiuni ale procurorilor, care au un caracter evident și cărora le lipsește orice justificare, fiind în vădită contradicție cu dispozițiile legale. Doar erorile săvârșite în mod intenționat, cu abuzul deliberat sau, fără îndoială, cu neglijență repetată sau gravă, ar trebui să se soldeze cu acțiuni disciplinare și sancțiuni.

Atunci când se pretinde că procurorul ar fi comis inadvertențe în procedura de urmărire penală, exercitarea căilor de atac constituie remediul principal pentru înlăturarea lor.

Inspectorul a expus practica Curții Europene potrivit căreia imparțialitatea judecătorului/procurorului se apreciază atât conform unei abordări subiective, care ia în considerare convingerile personale sau interesele într-o cauză, cât și conform unui test obiectiv, care stabilește dacă judecătorul/procurorul a oferit garanții suficiente pentru a exclude vreo îndoială motivată din acest punct de vedere (cauz. *Demicoli v. Malta*, nr. 13057/87, Hotărâre din 27.08.1991, §40). Interpretarea de către procuror a normei de drept material reprezintă, în realitate, o modalitate aplicare în concret a legii și, dacă este făcută cu bună-credință, rațional, argumentat și rezonabil, nu poate constitui abatere disciplinară, întrucât se circumscriu competențelor atribuite de lege.¹

În raport cu soluția de trimitere în judecată a cauzei penale de acuzare a lui Xxxxxx Xxxxxx, de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art.324 alin.(1) și art.art.30, 324 alin.(1) și art.art.30, 324 alin.(1) din Codul penal, inspectorul a pus în evidență că aprecierea probatoriului administrat, face parte din apanajul de competențe al procurorului de caz, atribute care se circumscriu principiului liberei aprecieri a probelor.

În decizia de încetare s-a menționat că legalitatea acțiunilor procurorului Stanislav Odajiu a fost supusă controlului ierarhic și, potrivit avizului Procuraturii Generale nr.xx-xd/25-xxxx din 22.07.2025, încălcări din partea procurorului nu au fost identificate.

În concluzie, inspectorul a punctat asupra faptului că aprecierile despre vinovăția disciplinară a procurorului, trebuie să fie emanația exclusivă a unor constatări în afara oricăror dubii rezonabile.

După efectuarea verificării suplimentare, inspectorul Tudor Gratii a reiterat tezele din decizia inițială, completând cu raționamentele potrivit cărora soluțiile procurorului sunt fundamentate pe interpretarea și aplicarea normelor legale în vigoare la momentul comiterii faptei, reflectă respectarea principiului legalității, al neretroactivității legii penale și al proporționalității și țin de operațiuni procesuale și de aprecierea probelor, care nu pot constitui obiect al răspunderii disciplinare.

Inspectorul menționează că nu au fost identificate elemente care să indice încălcarea intenționată a obligațiilor de serviciu, neglijență gravă sau exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor funcționale de către procuror, în sensul Legii nr.3/2016.

Circumstanțele și motivele expuse în contestație

Nefiind de acord cu soluția Inspecției procurorilor, avocata în numele lui Xxxxxx Xxxxxx, a depus contestație împotriva deciziei de încetare a procedurii disciplinare, solicitând constatarea în acțiunile procurorului Stanislav Odajiu a abaterilor

¹ Hotărârea CSP nr. 1-101/2022 din 13.06.2022, Disponibilă pe: <https://csp.md/sites/default/files/2022->

disciplinare prevăzute la art.38 lit. a) și lit.e¹) din Legea cu privire la Procuratură. Avocata Ludmila Spînu a menționat că susține argumentele din sesizarea disciplinară și motivele din contestația inițială.

În principal, XXXXXX XXXXXX își exprima dezacordul cu poziția inspectorului asupra modului de apreciere a acțiunilor procurorului, în partea calificării eronate a faptei comise de XXXXXX XXXXXX, prin excluderea elementului de „*extorcare*”. De asemenea, se susținea că argumentele inspectorului despre motivele neaplicării confiscării speciale și extinse a averilor făptuitorului, nu rezistă criticii.

În aceeași ordine de idei, se consideră că lipsa de diligență a procurorului subminează încrederea publicului în justiție și în capacitatea acesteia de a combate corupția la toate nivelurile.

Contestatarul a făcut o analiză a apărărilor lui Stanislav Odajiu, menționând că calificarea oficială a infracțiunii trebuia făcută în corespundere cu normele dreptului material, raportate la circumstanțele cauzei, dar modul cum a procedat procurorul este o atribuire abuzivă și o interpretare nocivă a probatoriului.

Justificările procurorului referitoare la motivele neaplicării institutului confiscării extinse nu sunt credibile, nu operează cu circumstanțele faptice constatate de organul de urmărire penală. Invocarea principiului neretroactivității legii penale, ca motiv de a nu dispune confiscarea extinsă, este contrară probelor din dosar și constituie poziția de apărare a procurorului.

Contestația lui XXXXXX XXXXXX a fost completată cu o referință scrisă de către avocatul său, în care se menționează că întreg procesul în privința lui XXXXXX XXXXXX a fost marcat de inechitate, deoarece nu s-a ținut cont de faptul că clientul său a oferit mita urmare a extorcării. Dînsul a fost plasat pe nedrept în postura de inculpat, fiindu-i încălcat dreptul la un proces echitabil și la aplicarea legii penale mai favorabile.

Inacțiunile procurorului sunt contrare intereselor statului prin faptul că bunurile infracționale ale lui XXXXXX XXXXXX nu au fost supuse confiscării extinse, inclusiv s-a subminat scopul preventiv și punitiv al legii penale.

În contestație se menționează că procurorul de caz a avut suficiente indicii despre averea nejustificată a lui XXXXXX XXXXXX. Aceste date constituie bănuieli rezonabile despre comiterea altei infracțiuni, însă procurorul nu a reacționat și nu a investigat separat aspectul îmbogățirii ilicite. O astfel de atitudine, diminuează încrederea cetățenilor în angajamentul instituțiilor de a combate corupția în rândul funcționarilor. Avocata consideră există o aparență de părtinire din partea procurorului în favoarea lui XXXXXX XXXXXX și o adversitate excesivă față de XXXXXX XXXXXX.

În concluzie, avocatul solicită admiterea contestației împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 26.02.2026, continuarea procedurii disciplinare, constatarea existenței abaterilor disciplinare prevăzute la art.38 lit. a) și lit.e¹) din Legea cu privire la Procuratură în acțiunile procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu și aplicarea unei sancțiuni disciplinare proporționale cu gravitatea abaterii disciplinare.

Procedura în cadrul Colegiului de disciplină și etică

Poziția contestatarului

În ședința Colegiului avocata Ludmila Spînu a reiterat motivele expuse contestației, accentuând asupra faptului că inacțiunile procurorului sunt în contradicție cu interesul public privind recuperarea bunurilor infracționale și afectează grav imaginea Procuraturii.

De asemenea, se susține că procurorul Stanislav Odajiu a calificat în mod incorect faptele săvârșite de către Xxxxxx Xxxxxx, încadrându-le în baza art. 324 alin. (1) Cod penal. Această soluție s-a bazat pe o apreciere arbitrară a probelor administrate în cauză, întrucât, raportat la circumstanțele faptice, acțiunile lui Xxxxxx Xxxxxx întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) lit. a) Cod penal (în redacția actuală), iar anterior – art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Calificarea eronată are implicații juridice majore și contravine art.113 Cod penal, care definește „calificarea infracțiunii” ca fiind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între fapta comisă și prevederile legale, și art. 94 Cod de procedură penală, care reglementează excluderea probelor obținute cu încălcări esențiale.

Acestea din urmă, au afectat caracterul echitabil al procesului penal, a influențat negativ desfășurarea corectă a procedurilor penale, inclusiv, în privința lui Xxxxxx Xxxxxx.

Contestația suplimentară, conține analiza probatoriului din cauza penală, în special, a datelor obținute în cadrul măsurilor speciale de investigație, care la părerea avocatei, dovedește primirea banilor de către Xxxxxx Xxxxxx de la subalterni în schimbul acoperirii, permisiunii acțiunilor ilegale, precum și instigarea directă la acțiuni infracționale, care au rămas neinvestigate de către procurorul Stanislav Odajiu. Aceste elemente demonstrează caracterul selectiv al aprecierii circumstanțelor de fapt și favorizarea lui Xxxxxx Xxxxxx.

Avocata Ludmila Spînu a menționat că judecarea cauzei Xxxxxx Xxxxxx este la faza dezbaterilor judiciare.

Poziția reprezentantului Inspecției procurorilor

În ședința Colegiului de disciplină și etică, Inspecția procurorilor a fost reprezentată de către inspectorul Tudor Gratii, care a reiterat constatările din decizia prin care a fost încetată procedura disciplinară în privința procurorului delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu.

Inspectorul a făcut clarificări asupra elementelor care au determinat soluția de încetare a procedurii disciplinare, așa cum sunt expuse în decizie și a menționat existența soluției definitive și irevocabile în cauza Xxxxxx Xxxxxx, anexând în acest sens decizia Curtii de Apel Centru din 09.04.2026.

Poziția procurorului

Procurorul Stanislav Odajiu nu a participat la examinarea cauzei disciplinare, dar a prezentat poziția scrisă asupra contestației avocatei lui Xxxxxx Xxxxxx.

Din start, procurorul a solicitat respingerea integrală, ca fiind neîntemeiată, contestația Ludmillei Spînu împotriva deciziei Inspecției procurorilor din data de 26.02.2026 privind încetarea procedurii disciplinare, cu menținerea deciziei atacate.

Procurorul este de părerea că, Inspecția procurorilor a acordat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, constatând că în acțiunile sale, nu au fost stabilite careva temeieri rezonabile care ar putea atrage eventual răspunderea disciplinară conform Legii cu privire la Procuratură. Mai mult ca atât, Inspecția procurorilor, nu a scos în evidență acțiuni, care ar fi fost săvârșite irațional, neargumentat sau cu rea-credință.

De asemenea, procurorul a făcut trimitere la prevederile art.3 alin.(4) din Legea nr.3/2016, potrivit cărora procurorul își desfășoară activitatea în baza principiilor legalității, imparțialității, responsabilității și independenței procesuale, care îi oferă posibilitatea de a lua în mod independent și unipersonal decizii în cauzele penale pe care le gestionează.

În conformitate cu prevederile Codului de procedură penală, activitatea procesuală a procurorului poate fi supusă doar controlului realizat de către procurorul ierarhic superior și, ulterior, controlului judecătoresc. O altă formă de control a activității procurorului este interzisă și ar echivala cu o imixtiune în activitatea acestuia.

Totodată, procurorul a evidențiat practica Colegiului de disciplină și etică în cauzele disciplinare în care a statuat că angajarea răspunderii disciplinare a procurorilor este supusă cerinței îndeplinirii cumulative a condițiilor generale referitoare la faptă, vinovăție și legătura de cauzalitate între fapta ilicită și rezultatul produs, iar în ceea ce privește vinovăția, aceasta trebuie constatată în mod cert, pe baza probatoriului administrat în cauză.

În poziția scrisă, procurorul a descris circumstanțele de fapt constatate în procesul investigării faptei de corupție, în care erau urmăriți XXXXXX XXXXXX, în calitate de subiect care a pretins/primit mită și XXXXXX XXXXXX ca corupător.

Cu referire la pretinsa eroare de încadrare a acțiunilor lui XXXXXX XXXXXX și, ca urmare imposibilitatea liberării lui XXXXXX XXXXXX de răspundere penală pe temeiul existenței elementului de extorcare, procurorul susține că aceasta este poziția de apărare a lui XXXXXX XXXXXX față de acuzația penală. Încadrarea penală a acțiunilor se face la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către instanța de judecată, nu și de partea apărării, care nu este abilitată cu asemenea prerogative.

În justificarea soluției sale, procurorul a făcut trimitere la Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr.11 din 22.12.2014 *Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție*, decizie în care unde sunt descrise modalitățile faptice prin care se poate realiza „*extorcarea*”, ca modalitate normativă a faptei prejudiciabile de corupere.

Tot odată, procurorul a reiterat faptul că nu sunt întrunite cumulativ condițiile pentru liberarea de răspundere penală a lui XXXXXX XXXXXX, ultimul nu s-a autodenunțat, neștiind că organul de urmărire penală este la curent cu infracțiunea pe care a săvârșit-o, nu s-a stabilit acțiunea de „*extorcare*”, ori probele administrate dovedesc o poziție activă a lui XXXXXX XXXXXX îndreptate spre transmiterea remunerației ilicite lui XXXXXX XXXXXX. Nu s-a atestat nici existența unei constrângeri, în modalitățile sale, din partea persoanei publice, în raport cu XXXXXX XXXXXX.

În același context, procurorul a subliniat că la audierile în calitate de bănuț XXXXXX XXXXXX a recunoscut că a transmis bani lui XXXXXX XXXXXX, declarații care le-a menținut la audierea ca învinuit. La acel moment, dînsul nu a formulat cereri de audiere suplimentară, administrare de probe, scoaterea de sub urmărirea penală sau încetarea procesului penal pe motiv că remunerația i-a fost extorcată.

La părerea procurorului, obiecțiile lui XXXXXX XXXXXX nu pot fi acceptate, dînsul beneficiază în continuare de prezumția de nevinovăție, cauza de acuzare este pe rolul instanței de judecată care va decide asupra vinovăției ori nevinovăției sale, iar pe cale de consecință, instanța poate decide asupra liberării acestuia de răspundere penală. Sentința pronunțată în cauza XXXXXX XXXXXX nu-i încalcă careva drepturi procesuale, deoarece recunoașterea vinei și declarațiile acestuia nu au valoarea probantă prestabilită, însă trebuie apreciate în coroborare cu alte probe.

Procurorul Stanislav Odajiu menționează că încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției cu XXXXXX XXXXXX a fost la inițiativa părții apărării, nu existau temeiuri de respingere a acordului, fiind aprobat de procurorul ierarhic superior, care a evaluat

atent conținutul, limitele și considerațiile aplicate asupra acordului. Judecarea cauzei într-o procedură specială este un drept al învinutului și nu un avantaj nepermis de lege.

Decizia Curții Supreme invocată de autorul sesizării cu referire la un caz de corupție nu este similar celui a lui XXXXXX XXXXXX, circumstanțele sunt total diferite din punct de vedere juridic.

În referința suplimentară, procurorul s-a axat, în principal, asupra acuzației de nerespectare a obligației de a aplica confiscarea extinsă în privința bunurilor lui XXXXXX XXXXXX. Procurorul a făcut trimitere la practica CtEDO în cauza *Raimondo vs. Italia* și la prevederile legale de la art.106¹ din Codul penal.

S-a accentuat că instituția confiscării extinse a fost introdusă prin Legea nr.326/2013, publicată în M.O. din data 25.02.2014, iar potrivit Constituției nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni, care la momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos.

În același context, Curtea Constituțională a subliniat că prevederile art.106¹ din Codul penal nu pot fi aplicate retroactiv cu privire la bunurile dobândite, înainte de intrarea acestora în vigoare.

Prin Legea nr.190/2022, art.106¹ din Codul penal a fost modificat, prin introducerea condițiilor cumulative, care permit dispunerea confiscării extinse, adică valoarea bunurilor dobândite de persoana bănuită, învinuită, inculpată sau condamnată în ultimii 5 ani înainte și, dacă este cazul, după momentul săvârșirii infracțiunii, până la data emiterii actului de sesizare a instanței, depășește cu mai mult de 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, convingerea că bunurile respective pot proveni din activități infracționale și că au fost săvârșite infracțiunile indicate la alin. (1), pentru care legea prevede, în calitate de pedeapsă maximă, pedeapsa închisorii pe un termen de cel puțin 4 ani.

Art.106¹ din Codul penal, în redacția de până la 21.07.2022, este una mai favorabilă situației persoanei și în coroborare cu art.10 din Codul penal, este aplicabilă situației lui XXXXXX XXXXXX.

Probele administrate nu au dovedit incontestabil că bunurile persoanei publice au o proveniență infracțională. Mai mult de atât, bunurile mobile și imobile ale persoanei condamnate au fost dobândite până în data de 25.02.2014, data când a fost introdusă instituția confiscării extinse.

Alt argument de apărare a procurorului este lipsa jurisprudenței consolidate cu referire la confiscarea extinsă.

Totodată, procurorul a indicat că nota parvenită de la SIS și raportul de analiză operațională au fost efectuate până la pornirea procesului penal și au avut la bază estimările indirecte, fiind efectuate pentru perioada 2010-2021, iar prevederile de la art.106¹ din Codul penal au fost introduse de la 25.02.2014.

În cele din urmă, procurorului este de părerea că XXXXXX XXXXXX nu este subiect cu drept de sesizare disciplinară și nu întrunește calitățile *de orice persoană interesată*. Alegațiile acestuia sunt în raport cu o procedură penală la care nu a fost parte și care în nici într-un mod nu îi afectează drepturile. Sesizarea disciplinară reprezintă de fapt un dezacord cu actele, acțiunile și inacțiunile procurorului, în raport cu o cauză penală concretă și anume dezacordul cu calificarea acțiunilor materializate în ordonanța de punere sub învinuire. Respectiv, XXXXXX XXXXXX era în drept de a contesta cu plângere acțiunile procurorului la procurorul ierarhic superior ori, după caz, potrivit art.313 Cod de procedură penală.

Motivarea soluției Colegiului de disciplină și etică

Examinând contestația formulată de către avocatul Ludmila Spînu, poziția exprimată de către inspector și lucrările procedurii disciplinare, Colegiul de disciplină și etică concluzionează asupra necesității respingerii contestației, cu menținerea deciziei atacate, consemnând raționamentele ce susțin această constatare.

Instanța de disciplină și etică accentuează că respectarea independenței decizionale a procurorului, de rând, cu legalitatea, echitatea și transparență, sunt principii de bază ale unei proceduri disciplinare în privința procurorilor. Independența funcțională presupune faptul că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire al procurorului, atunci când are de luat o decizie în exercițiul atribuțiilor de serviciu.

Inițierea de verificări disciplinare, în contextul procesului individual de luare a deciziilor în activitatea procesuală, constituie modalitate prin care se poate exercita o presiune asupra procurorilor, de aceea pentru a ridica problema răspunderii disciplinare sunt necesare argumente solide.

Procurorii pot fi supuși procedurilor disciplinare care trebuie să se bazeze pe o lege în cazul unor încălcări grave ale îndatoririlor lor (neglijență, încălcare a obligației de păstrare a secretului, reguli anticorupție etc.), din motive clare și întemeiate; procedurile trebuie să fie transparente, să aplice criteriile stabilite, totodată, orice sancțiune trebuie să fie necesară, adecvată și proporțională cu infrațiunea disciplinară.²

Exercițiul de verificare a legalității deciziei Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare din 26.02.2026, tocmai, a pornit de la aceste teze. Colegiul de disciplină și etică a analizat dacă în cauzele despre corupere, la care a făcut referința contestatara, procurorul Stanislav Odajiu a admis încălcări de procedură, care ar constitui abateri disciplinare.

Cu justă cauză, Inspecția procurorilor a reținut ca incidente prevederile art.27 alin.(1) din Codul de procedură penală, potrivit căruia „*Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate*”.

În același context, procurorul Stanislav Odajiu a făcut referire la normele de la art.101 alin.(1) și alin.(2) din Codul de procedură penală, care stabilesc că „*Fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. (2) Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege*”. Respectiv, organul de urmărire penală, în cadrul urmăririi penale apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

În motivarea soluției, inspectorul a notat practica Consiliului Superior al Procurorilor în cauzele disciplinare, potrivit căreia interpretarea de către procuror a normei de drept material reprezintă, în realitate, o modalitate de aplicare în concret a legii și, dacă este făcută cu bună-credință, rațional, argumentat și rezonabil, nu poate constitui abatere disciplinară, întrucât se circumscrie competențelor atribuite de lege.

² Avizul nr. 13(2018) al CCPE privind „Independența, responsabilitatea și etica procurorilor, par.47

Analizând constatările din decizia inspectorului, precum și argumentele procurorului, nu se relevă indicii despre încălcarea normelor imperative la aprecierea probatoriului și încadrarea faptelor lui Xxxxxx Xxxxxx de către procuror.

În *speță*, este relevantă practica Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat principiul, aplicabil și procurorilor, potrivit căruia în cauzele care implică răspunderea judecătorilor trebuie făcută distincție între o interpretare sau aplicare discutabilă a legii, pe de o parte, și o decizie sau măsură care evidențiază o încălcare gravă sau flagrantă a legii, caracter arbitrar, o denaturare serioasă a faptelor sau o lipsă de temei legal pentru o măsură judiciară.³

În același sens, Opinia *Amicus Curiae* a Comisiei de la Veneția, (CDL-AD(2017)002) conține recomandări referitoare la răspunderea penală a judecătorilor, adoptată în cadrul celei de-a 110-a sesiuni plene (Veneția, 10-11 martie 2017), care sunt aplicabile și procurorilor.⁴ Standardele aplicate de Comisia de la Veneția joacă încă un rol important în conturarea dezvoltării celor mai bune practici europene și în crearea unui mediu care le permite procurorilor să își îndeplinească sarcinile imparțial și eficient.

Contestatară susține că procurorul Stanislav Odajiu a calificat în mod incorect faptele săvârșite de către Xxxxxx Xxxxxx, încadrându-le în baza art. 324 alin. (1) Cod penal. Calificarea eronată are implicații juridice majore și contravine art.113 Cod penal, care definește „calificarea infracțiunii” ca fiind determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între fapta comisă și prevederile legale, și art. 94 Cod de procedură penală, care reglementează excluderea probelor obținute cu încălcări esențiale.

De cealaltă parte, procurorul a reiterat că a apreciat probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, iar calificarea faptelor a fost realizată reieșind din rezultatele măsurilor speciale de investigație, care au redat în mod obiectiv acțiunile infracționale ale persoanelor învinuite.

Probele reprezintă elementul central al oricărui proces penal, iar procurorului îi revine sarcina esențială, în cursul urmăririi penale, să aprecieze utilitatea și conclundența probelor în dinamica procesului penal. La faza urmăririi penale faptele lui Xxxxxx Xxxxxx au fost calificate, de către procuror, în temeiul art.324 alin.(1), art.art.30, 324 alin.(1) și art.30, 324 alin.(1) din Codul penal și cauza penală s-a expediat în instanța de judecată, în condițiile acordului de recunoaștere a vinovăției.

Instanța de judecată a considerat că sunt întrunite condițiile de la art.art.504-506 Cod de procedură penală, a acceptat acordul de recunoaștere a vinovăției și l-a recunoscut vinovat pe Xxxxxx Xxxxxx de comiterea infracțiunilor, așa cum i le-a incriminat procurorul. Sentința primei instanțe a fost contestată cu recurs de către apărătorul lui Xxxxxx Xxxxxx, solicitând repunerea în termen a recursului și admiterea lui, cu casarea sentinței și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de fond. Prin decizia Curții de Apel Centru din 09.04.2026, cererea de repunere a termen al recursului a fost respinsă.

În aceste circumstanțe, când sentința judecătorească a devenit executorie și nu mai poate fi atacată sau schimbată printr-o cale de atac ordinară, problema încadrării greșite a faptelor penale nu poate fi ridicată.

³ par.88 cauza *Mnatsakanyan contra Armeniei*, 2022

⁴ Opinia nr. 4 privind „Judecătorii și procurorii într-o societate democratică”, („Declarația de la Bordeaux”)

Din altă perspectivă, Colegiul menționează că independența procurorului presupune ca acesta să-și exercite funcția independent, pe baza aprecierii proprii a faptelor și a interpretării conștiințioase a legii.

Elementele raționamentului juridic care țin de interpretarea normelor de drept material sau aprecierea probelor ar trebui să se situeze în afara sferei răspunderii disciplinare, iar opinia pe care procurorul și-o formează în urma acestui raționament nu poate fi cenzurată decât în căile de atac prevăzute de lege și nu poate forma obiectul unei verificări disciplinare. În acest sens, argumentele inspectorului despre inadmisibilitatea sancționării procurorului pentru modul de interpretare a normei de drept material, de aplicare în concret a legii, dacă este făcută cu bună-credință, argumentat și rezonabil, sunt solide și bine structurate.

În cel de-al doilea capitol al contestației, avocata Ludmila Spînu menționează că procurorul trebuie sancționat disciplinar pentru că în cauza XXXXXX XXXXXX nu a aplicat regulile obligatorii privind confiscarea bunurilor ilicite.

În susținerea argumentelor sale, contestatara a invocat existența notei Serviciului de Informații și Securitate nr.X/XXXb din 26.02.2022, potrivit căreia, între anii 2010-2021, membrii familiei XXXXXX XXXXXX au încasat venituri din salariu de 1 146930,06 lei, dar bunurile mobile/imobile achiziționate în acea perioadă depășeau valoarea de cca. 4 000000 lei. Această notă conține detalierea informației despre bunurile asupra cărora existau suspiciuni despre caracterul ilegal al provenienței.

De asemenea, avocata face referire la raportul de analiză operațională al Direcției Combaterea Corupției a CNA nr.XXXXXXXXXX din 24.03.2022, din care rezultă că cheltuielile familiei XXXXXX XXXXXX au depășit veniturile cu 864 101 lei, relevante sunt datele pentru anul 2020 cu 315981 lei și anul 2021 cu 277408 lei. Raportul conține anumite propuneri de a verifica costurile lucrărilor de construcție a anumitor bunuri imobile, prețul de cumpărare a mașinii XXXXXX, operațiunile bancare în conturile bancare și cele de depozit, inclusiv voucherele turistice. Potrivit datelor reflectate în raport, se dovedește că lotul de teren pentru construcții, casa de locuit și vehiculul au fost dobândite în perioada anilor 2020-2021.

Avocata menționează că procurorul nesolicitând confiscarea extinsă a averii nejustificate a inculpatului XXXXXX XXXXXX, a acționat contrar interesului public de recuperare a bunurilor ilicite, prin ce s-a prejudiciat statul în proporții deosebit de mari, în cuantumul diferenței dintre veniturile licite obținute și valoarea bunurilor deținute și depășește câteva milioane lei.

Potrivit dispozitivului sentinței din 27.01.2025, XXXXXX XXXXXX a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.324 alin.(1), art.30, art.324 alin.(1) și art.30, art.324 alin.(1) Cod penal, inclusiv pe capătul de acuzare privind primirea mijloacelor bănești de la XXXXXX XXXXXX. Instanța de judecată, a dispus ca mijloacele bănești depistate și ridicate la 01.06.2022, în cadrul efectuării percheziției la domiciliul lui XXXXXX XXXXXX, după cum urmează: 41 800 lei, 7 500 lei românești, 3 260 Euro, 260 (două sute) dolari americani, se trec în folosul statutului.

În același timp, instanța a menținut sechestrul aplicat asupra mijloacelor financiare în mărime de 1 000 000 lei în scopul garantării executării pedepsei cu amendă aplicate prin sentință, în cuantum de 11 500 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 575 000 (cinci sute cincizeci șaptezeci și cinci) mii lei.

În apărarea sa, procurorul Stanislav Odajiu a indicat că în corespundere cu art.106¹ Cod penal (legea penală în vigoare la momentul comiterii infracțiunii - până la data de 0.01.2022), care prevedea că sunt supuse confiscării și alte bunuri decât cele indicate

la art.106, în cazul în care persoana este condamnată pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art.158 și 332-335¹, dacă fapta a fost comisă din interes material. Confiscarea extinsă se dispune dacă sînt întrunite cumulativ următoarele condiții: a) valoarea bunurilor dobândite de persoana condamnată timp de 5 ani înainte și după săvârșirea infracțiunii, până la data adoptării sentinței, depășește substanțial veniturile dobândite licit de aceasta; b) instanța de judecată constată, în baza probelor prezentate în dosar, că bunurile respective provin din activități infracționale de natura celor prevăzute la alin. (1).

Totodată, procurorul a subliniat că Legea nr.326/2013, prin care a fost reglementată instituția confiscării extinse a averii, a fost publicată în M.O. la 25.02.2014, data intrării în vigoare. Respectiv, potrivit articolului 22 din Constituție, nimeni nu va fi condamnat pentru acțiuni sau omisiuni care, în momentul comiterii, nu constituiau un act delictuos. De asemenea, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos. Acest principiu derivă din cel al legalității, care reprezintă un element indispensabil al statului de drept.

Potrivit art.10 Cod penal, „Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.”

Curtea Constituțională a subliniat că, prevederile art.106¹ din Codul penal nu pot fi aplicate retroactiv cu privire la confiscarea bunurilor dobândite înainte de intrarea acestora în vigoare. Dispunerea măsurii confiscării extinse pentru bunurile dobândite înainte de intrarea în vigoare a legii ar duce la încălcarea principiului constituțional al neretroactivității legii. Astfel, având la bază principiul neretroactivității legii penale, pot fi confiscate doar bunurile dobândite după intrarea în vigoare a legii.

Astfel, procurorul Stanislav Odajiu este de părerea că dispunerea confiscării extinse, nu poate fi aplicată retroactiv cu privire la confiscarea bunurilor dobândite înainte de intrarea legii în vigoare, ori în coroborare cu art.10 Cod penal, acesta nu poate fi aplicată doar pentru bunurile dobândite înainte de intrarea în vigoare a legii, fapt care ar duce la încălcarea principiului constituțional al neretroactivității legii.

Ulterior, prin Legea nr.190/2022 pentru modificarea unor acte normative, conținutul art.106¹ Cod penal, a fost modificat acesta având următoarele prevederi confiscarea extinsă se dispune dacă sunt întrunite cumulativ următoarele condiții: a) valoarea bunurilor dobândite de persoana condamnată în ultimii 5 ani înainte de săvârșirea infracțiunii depășește cu mai mult de 20 de salarii medii lunare pe economie prognozate, stabilite prin hotărâre de Guvern, veniturile dobândite licit de aceasta. Dacă este comisă o infracțiune continuă, este luată în considerare și perioada până la sfârșitul activității infracționale; b) instanța de judecată își formează convingerea că bunurile respective pot proveni din activități ilicite. Convingerea instanței se poate baza inclusiv pe diferența dintre veniturile dobândite licit și valoarea bunurilor dobândite în aceeași perioadă; c) au fost săvârșite infracțiunile indicate la alin. (1) pentru care legea prevede o pedeapsă maximă pedeapsa închisorii pe un termen mai mare de 4 ani.

Respectiv, se atestă că, până la operarea modificărilor la norma citată din 21.07.2022, aplicarea mecanismului de confiscare extinsă eventual putea avea loc atunci când se stabilea că bunurile au o legătură nemijlocită cu infracțiunea pentru care

persoana a fost condamnată, iar pentru a aplica confiscarea extinsă a unui bun, persoana trebuie să fie condamnată, iar bunurile respective să provină din activități infracționale de natura celor prevăzute la alin.(1). Așadar, norma prevăzută la art.106¹ Cod penal, până la modificările operate la data de 21.07.2022, în coroborare cu art.10 Cod penal, care prevede că legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv, este una mai favorabilă situației persoanei.

Procurorul a făcut trimitere și la practica Curții Europene în cauzele *Raimondo vs Italia*, *Ismayilov vs Federația Rusă* și *Grifhorst vs Franța* în care a hotărât, cu titlu de principiu, că pentru a fi proporționale, ingerințele trebuie să corespundă cu gravitatea încălcării și cu sancțiunea destinată să pedepsească fapta, să se păstreze un echilibru între interesul general și drepturile fundamentale ale individului.

În baza probelor administrate pe cauza penală, procurorul a conchis că în speța *Xxxxxx Xxxxxx* nu au fost întrunite cumulativ condițiile pentru aplicarea prevederilor art.106¹ Cod penal (legea penală în vigoare până la modificările operate din data de 21.07.2022), nefiind stabilit în mod incontestabil și prin probe, că bunurile persoanei publice au o proveniență infracțională.

Mai mult, procurorul a subliniat că actele la care se face trimitere autorul sesizării au fost efectuate până la pornirea procesului penal, servind drept temei pentru pornirea urmăririi penale și nu constituie mijloc de probă, fapt care nu poate fi reținut ca având valoare probatorie. Aceste înscrisuri au avut la bază estimări indirecte, fiind efectuate pentru perioada 2010-2021, deși norma prevăzută la art.106¹ Cod penal a fost introdusă în Codul penal abia în anul 2014 și putea fi aplicată pentru bunurile dobândite de persoana condamnată în ultimii 5 ani înainte de săvârșirea infracțiunii, adică în speță începând cu anul 2017.

Inspekția procurorilor a considerat argumentele procurorului fundamentate pe interpretarea și aplicarea normelor legale în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, reflectă respectarea principiului legalității, al neretroactivității legii penale și al proporționalității și țin de opțiuni procesuale și de aprecierea probelor, care nu pot constitui obiect al răspunderii disciplinare, în lipsa relei-credințe sau a neglijenței grave.

Colegiul de disciplină și etică nu va accepta integral apărările procurorului și constatările inspectorului din decizie. Situația de fapt conturată, combate argumentele procurorului Stanislav Odajiu despre aceea că bunurile mobile și imobile ale persoanei condamnate au fost dobândite în totalitate până în data de 25.02.2014, data când a fost introdusă în Legea penală instituția confiscării extinse.

Indiscutabil, că măsurile de siguranță confiscarea specială/extinsă, constituie acțiuni indispensabile din partea procurorului în cazul infracțiunilor generatoare de venituri ilicite, fiind reglementate în art.106 și art.106¹ din Codul penal. La categoria infracțiunilor generatoare de venituri ilicite se atribuie, inclusiv, faptele de corupție.

Organul de urmărire penală și procurorul sunt responsabili de administrarea în cursul urmăririi penale și prezentarea instanței de judecată a probelor suficiente pentru a dovedi aplicabilitatea confiscării speciale/extinse a bunurilor, obligații ce decurg din normele de procedură penală. Astfel, conform art.229² Cod de procedură penală în vederea urmăririi și identificării bunurilor infracționale, precum și a acumulării probelor cu privire la bunurile respective, organul de urmărire penală desfășoară investigații financiare paralele.

Pentru a asigura operaționalizarea măsurii confiscării speciale/extinse, recomandarea instituțională este de a dispune investigații financiare paralele. Aceasta presupune administrarea unui material probatoriu specific, alături de alte probe, iar rezultatele sunt o componentă particulară a materialului de urmărire penală.

Aspectele concrete privind investigațiile financiare paralele pentru aplicarea confiscării speciale/extinse, sunt dezvoltate în Instrucțiunea metodologică „*Ghid privind efectuarea investigațiilor financiare paralele*”, aprobat prin Ordinul Procurorului General nr.xx/xx din 09.04.2019, care era obligatorie a fi respectată de către procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu.

Tot aici, trebuie de menționat *Liniile directorii pentru acuzatorii de stat cu privire la modul de utilizare a investigațiilor financiare paralele în faza judiciară a procesului penal*, din 09.04.2021, nr.x/x-xd/21-xxxx, care conțineau recomandări pentru procurorii care reprezentau învinuirea în cauzele unde se impune aplicarea măsurilor asigurătorii-confiscarea specială/extinsă.

Potrivit rechizitoriului și sentinței se constată că procurorul a dispus investigații financiare paralele în cauza Xxxxxx Xxxxxx, iar datele obținute au fost utilizate ca probe în susținerea acuzației penale. Apărările procurorului despre neaplicarea confiscării extinse, sunt bazate pe lipsa probelor incontestabile despre aceea că bunurile persoanei publice au o proveniență infracțională.

Poziția procurorului Stanislav Odajiu este validată de Secția judiciar-penală a Procuraturii Generale, care în avizul nr.xx-xd/25-xxxx din 22.07.2025, prezentat la solicitarea Inspecției procurorilor, a indicat că în cauza Xxxxxx Xxxxxx nu sunt întrunite condițiile pentru aplicarea institutului confiscării extinse.

Inspectorul este de părerea că aplicarea confiscării extinse în privința lui Xxxxxx Xxxxxx pare a fi disproporțională, în raport cu gravitatea infracțiunii și cu sancțiunea stabilită. Astfel, se menționează că Xxxxxx Xxxxxx a fost condamnat pentru fapte de corupere pasivă, obiectul material al infracțiunii constituind mijloace bănești în suma totală de 81100 lei, iar prin sentința judecătorească s-a dispus trecerea în folosul statului a sumelor de 41800 lei, 7500 lei românești, 3 260 Euro, 260 (două sute) dolari americani. De asemenea, instanța de judecată a menținut sechestrul asupra a mijloacelor financiare în mărime de 1 000 000 MDL în scopul garantării executării pedepsei de amendă.

În ceea ce privește semnarea acordului de recunoaștere a vinovăției, procurorul a argumentat că la momentul încheierii acestuia, Codul de procedură penală (art.506 și art.395) nu conținea expres norme referitoare la aplicarea confiscării speciale sau extinse, modificările relevante fiind operate ulterior, iar recomandările Procuraturii Generale au fost emise după terminarea urmăririi penale și pronunțarea sentinței.

De asemenea, procurorul Stanislav Odajiu a invocat lipsa practicii judiciare cu privire la aplicarea confiscării extinse, ori fiind studiată cazuistica, dânsul a stabilit că instanțele de judecată resping solicitarea confiscării extinse.

Într-adevăr, prin Legea nr.35/2025 au fost operate modificări la art.395 Cod de procedură penală și art.106 și art.106¹ Cod penal, fiind introduse amendamente care obligă instanța de judecată să se pronunțe asupra confiscării bunurilor dacă sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 106–106² din Codul penal.

Circulara nr.xx-xxd/25-xxxx cu recomandări referitoare la aplicarea confiscării speciale/extinse în cauzele judecate în condițiile acordului de recunoaștere a vinovăției a fost expediată procurorilor în data de 22.09.2025, ulterior datei examinării cauzei de

învinuire a lui Xxxxxx Xxxxxx în instanța de judecată. Această circumstanță exclude imputarea nerespectării acestor recomandări de către procurorul Stanislav Odajiu.

Prin urmare, constatările inspectorului sunt temeinice și legale, iar Colegiul nu a stabilit că procurorul delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu, ar fi acționat cu vinovăție, urmărind sau acceptând prejudicierea drepturilor lui Xxxxxx Xxxxxx sau a interesului public.

Decizia de încetare a procedurii disciplinare, criticată de avocata Ludmila Spînu conține analiza tuturor probelor, răspunsul la alegațiile autorului sesizării și expunerea punctuală a tezelor care sunt definitorii în adoptarea hotărârii de încetare a procedurii disciplinare. Astfel, soluția inspectorului corespunde criteriului de motivare, asigurând petiționarului Xxxxxx Xxxxxx dreptul la un proces echitabil.

Potrivit pct. 84 din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-437/2025 din 23.12.2025, *după examinarea contestațiilor împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare, Colegiul adoptă una din următoarele hotărâri:*

1) respinge contestația, menținând decizia atacată, dacă:

a) contestația este neîntemeiată;

b) contestația este inadmisibilă.

2) admite contestația, anulează decizia și adoptă una din următoarele soluții:

a) examinează cazul pe fond și adoptă o hotărâre;

b) restituie procedura disciplinară Inspecției procurorilor, pentru verificări suplimentare.

Pornind de la raționamentele expuse *supra*, în conformitate cu prevederile art.49 alin.(4) și art.85 din Legea nr. 3/2016 cu privire la Procuratură, pct.84 alin.(1) lit. a) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Colegiului de disciplină și etică, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.1-437/2025 din 23.12.2025, Colegiul de disciplină și etică-

HOTĂRĂȘTE:

1.A respinge ca neîntemeiată contestația avocatei Ludmila Spînu, depusă în interesele lui Xxxxxx Xxxxxx, împotriva deciziei Inspecției procurorilor din 26.02.2026, în procedura disciplinară nr.xxxx/25.

2.A menține decizia Inspecției procurorilor din 26.02.2026, prin care a fost încetată procedura disciplinară în privința delegat în Procuratura Anticorupție, Stanislav Odajiu, pe motivul lipsei temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

3.Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor, *www.csp.md*, directoriul *Colegiul de disciplină și etică*, subdirectoriu *Hotărâri*.

4.Hotărârea poate fi contestată în termen de 15 zile lucrătoare de la data pronunțării acesteia, la Consiliul Superior al Procurorilor, prin intermediul Colegiului.

**Președintele Colegiului
de disciplină și etică**

semnat

Alexandru LOZAN